

Og for det andet: Vil skatteministeren bekræfte, at det var igennem spørgsmålene fra Skatteudvalget, at det kom frem, at der var det her problem for folk med meget små aktiebeholdninger? Selv om man forsøgte at sløre det med bl.a. besvarelsen af spørgsmål 26, lykkedes det alligevel at trække det helt frem til målstregen to minutter i tolv, før man måtte krybe til korset og komme med et ændringsforslag, som løste det problem, som blev rejst under Skatteudvalgets behandling.

Så det her efterlader altså et indtryk af en meget forvirret og meget forpudset skatteminister, som overhovedet ikke har haft styr på hverken sit lovforslag eller de mange overgangsordninger, der er forbundet med det.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Hr. Morten Homann har ret så langt hen, at det var på grundlag af udvalgsarbejdet, at vi valgte at indføre aktie for aktie-beregningen i stedet for gennemsnitsmetoden. Det er korrekt, at vi lod os overbevise om, at det, der ville have været nemt i forbindelse med den offentlige regulering, har mindre vægt i forhold til, hvad der er nemt for borgerne. Vi valgte at tage borgernes briller på.

Men når hr. Morten Homann giver et billede af, at det er noget, som vi står og finder på nu her på dagen for tredjebehandlingen, så må hr. Morten Homann have enten en dårlig hukommelse eller en dårlig sag. For vi havde diskussionen om NASDAQ-aktierne, og hvordan NASDAQ-børsen skal klassificeres, ved andenbehandlingen.

Og ved andenbehandlingen tilkendegav jeg, at der forud for tredjebehandlingen ville komme et ændringsforslag, sådan at borgerne er sikre på ikke at komme i klemme, så vi er sikre på, at borgerne får den skattemæssige behandling af deres aktier, som de havde forventet, og at vi dermed, uanset resultatet af undersøgelsen af, om NASDAQ-aktier skal vurderes som børsnoterede eller unoterede, giver borgerne mulighed for at vælge den form, som giver dem de bedste vilkår.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Nu har vi jo lige hørt en debat, der viser, at det kan være ganske indviklet at gennemføre forenklinger, og indimellem kan det, når selv den meget indviklede øvelse er gennemført, være svært at se forenklingerne. Der er imidlertid én ting, som er forholdsvis enkel at se, og det er, at det her lovforslag handler om at give op imod 100 mio. kr. i skattelettelser, som går til de mest velstillede aktionærer, og det er altså nogle af landets allerrigeste, mens det faktisk er sådan, at de småsparere, som mange taler bekymret om, og til hvilken gruppe mange jo også hører, ikke har fordele af det her forslag.

Kl. 10.05

Det er det ene grundlæggende problem i forslaget; altså at det giver skattelettelser til de allerrigeste i Danmark, penge, som godt kunne være brugt til andre ting. Vi behandler jo med jævne mellemrum i de her dage forslag, som betyder forringelser for børnefamilier og andre, som er dårligt stillede. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at det her lovforslag på en underlig absurd måde også cementerer et af kernepunkterne i regeringens skattepolitik, nemlig at det *ikke* skal kunne betale sig at arbejde. Det skal nemlig være sådan, at hvis man tjener sine penge på aktier eller på at eje jord og fast ejendom, så skal man beskattes meget, meget lempeligere, end hvis man tjener sine penge ved at arbejde.

Så her er vi altså bare nået frem til, at når det handler om skattepolitik, så er regeringens politik helt klart den, at det *ikke* skal kunne betale sig at arbejde. Det gælder naturligvis ikke, når vi snakker om folk, som er på dagpenge og kon-tanthjælp og folk, der er syge, og pensionister. De skal naturligvis også rammes af skattepolitikken.